

IDŐSEK VILÁGNAPJA 2015.

Az Idősek Világnapján szeretettel gondolunk mindazokra, akik egy hosszú élet munkáját és rengeteg tapasztalatát tudhatják maguk mögött. Minden évben egyszer köszöntjük őket, de szeretetüket, bölcsességüket, segíteni akarásukat az év minden napján érezzük. Ebből az alkalomból szeretném Önöket köszönteni Buj Község Önkormányzata nevében.

A legkülönbébb életutakon jutottak el idáig: Szép és keserű tapasztalatok, örömfélelmek és csalódások nyomán az élet igazságát biztosan többféleképpen fogalmazzák meg.

A mi feladatunk, hogy idős embertársaink számára olyan életkörülményeket biztosítsunk, mely lehetővé teszi számukra az öregkorhoz méltó derűs életet. A család gondoskodása mellett a társadalomnak is mindent meg kell tennie azért, hogy a megérdemelt

Polgármester Úr köszöntője

melt pihenés éveiben megkapják mindazt a támaszt, mely megszépítheti, teljesebbé teheti napjaikat. Vigyáznunk kell rájuk, segíteni őket, hogy a hosszú évek kemény munkája után megkapják azt az anyagi és erkölcsi támogatást, amellyel örömteli életet élhetnek.

Nemcsak ezen a napon, hanem mindig meg kell tenni mindent azért, hogy érezzék, fontos részei az életünknek és nem hagyjuk magukra őket.

Szüleink, nagyszüleink mosolya és gondoskodása most is rengeteg erőt sugároz felénk, az ő kitartásuk, szeretetük felbecsülhetetlen kincs számunkra.

(folytatás a 2. oldalon)

Dr. Vinnai Győző országgyűlési képviselő ünnepi beszéde

Szabó Jánosné Piroska néni az ünnepség legidősebb női résztvevője és Buj község legidősebb lakosa

Meghívó

Buj Község Önkormányzata tisztelettel meghívja a község lakosságát az 1956-os forradalom és szabadságharc évfordulója alkalmából megrendezendő ünnepi megemlékezésre.

Ideje: 2015. október 22-én (csütörtök) 11.00 óra

Helye: Buj, Művelődési Ház

Barta Miklós Ferenc
polgármester

IDŐSEK VILÁGNAPJA 2015. (folytatás az 1. oldalról)

Bercz Miklós bácsi az ünnepség legidősebb férfi vendége

A meghívott operetténekesek, Pohly Boglárka és Benkóczy Zoltán

Béres Miklós bácsi műsora

Az idősök világnapja jelzi, hogy belátjuk és vállaljuk: az öregedés, az öregkor beláthatatlanul sokféle, amely sokféle előnyt, ugyanakkor sokféle feladatot, kihívást, felelősséget jelent a fiatalok számára is. Ez az élet, életünk teljességének titka. Az időskorúak tapasztalatát át kellene venni, mert ők tudják mi a jó, amit tovább adhatnak és ismerik a rosszat is, amit el kell kerülni a következő generációknak. A bölcsesség az Önök szívében van. Ha tehetik, mondják el unokáiknak, dédunokáiknak, tanítsák, neveljék őket, mert ezek a jó tanácsok érnek majd hasznos tettekké. Jó

lenne, ha az év minden napján ugyanilyen figyelem és szeretet övezné a szép korúakat. Később ébredünk rá, hogy elillan a nap, az óra, a perc, tehát maradjanak mindig a figyelem középpontjában és mosolyogjanak. Ne szégyelljék a ráncokat, hiszen a ránc az a hely, ahol a mosoly lakozik. A mosolygós arcú idősöktől pedig a mi napjaink is szebbek lesznek.

Köszönettel tartozunk a hosszú évek alatt végzett becsületes munkáért. Kívánom Önöknek, hogy családtagjaik szeretete aranyozza be hétköznapjaikat és ünnepeiket. Ajándékozzák meg Önöket vidámsággal, egészséggel, figyelmükkel, szeretetükkel.

Engedjék meg, hogy Márai Sándor Ajándék című versével fejezzem be köszöntőmet.

*„És mégis, ma is, így is,
örökké mennyit ad az élet!
Csendesen adja, két kézzel,
a reggelt és a délutánt,
az alkonyt és a csillagokat,
a fák füledt illatát,
a folyó zöld hullámát,
egy emberi szempár visszfényét,
a magányt és a lármát!
Mennyit ad, milyen gazdag vagyok,
milyen megajándékozott, micsoda bőség,
minden napszakban, minden pillanatban!
Ajándék ez, csodálatos ajándék.
A földig hajlok, úgy köszönöm meg.”*

A Jó Isten tartsa meg Önöket jó egészségben, szeretetben még nagyon sokáig!

Barta Miklós Ferenc
polgármester

Németh Erzsike néni szavalata

Az általános iskola énekkarának műsora

Az óvodás gyerekek műsora

A Napfény Nyugdíjas Egyesület műsora

A meghívott ünnepeltek

Tánc és jókedv

A Napfény Nyugdijas Egyesület életéből

Augusztus 14-re szólt a meghívásunk Nagyhalászba, az Őszirozsa Nyugdijas Egyesület évfordulójára. Egy óvodás gyermek verssel köszöntötte az ünnepeket, majd a helyi nyugdijas egyesület műsorral kedveskedett a meghívott vendégeknek. Az estebéd elfogyasztása után vidám, derűs órákat töltöttünk együtt.

Augusztus 29-én ünnepeltük, hogy együtt lehetünk már 17 éve. Nagy szeretettel fogadtuk vendégeinket, Szabó Pál urat és feleségét Irénnéket a Megyei Nyugdijas Szövetség részéről. A képviselő-testület tagjait: Takács László alpolgármestert és barátnőjét Melindát, Toma Lászlót és feleségét Erzsikét, Harkály Gyulánét, Dr Balogh Rolandot és feleségét Barbarát, Fekete Katalint.

Barta Miklós polgármester úr elfoglaltsága miatt nem tudott jelen lenni, jó kívánságait tolmácsolták. Körünkben üdvözlöttük a polgármester úr kedves feleségét Marikát. Eljöttek hozzánk Balsárol, Tiszabercelről, nagyon jó a kapcsolatunk, mindig szívesen vesznek rész rendezvényeinken. Pártoló tagjaink Buhajla János és felesége, kultúrműsoraink besegítői nagy szeretettel jönnek hozzánk és jól érzik körünkben magukat. Szintén jól érezték magukat ausztrál vendégeink is Évike és Imre. Boldogok voltak, hogy egy magyar nyugdijas rendezvényen részt vehettek. Köszönjük szépen a képviselő-testület tagjainak támogatását, mellyel hozzájárultak ünnepségünk sikeréhez.

A köszöntők elhangzása után fogyasztottuk a finom ebédet, a szakácsok (Bárány Istvánné és Szarka Sándorné) nem győzték fogadni a gratulációt, jövőre is számíthatunk rájuk.

Reméljük, hogy még sok hasonló örömteli délutánról számolhatunk be.

Erdélybe volt a következő állomás. Megnéztük a Tájházat-volt is nosztalgia. Szepsi Laczkó Máté Emlékházban megismerhettük az aszú atyját. A főutcáján gyönyörködhettünk a szebb-nél-szebb kúriákban és szívtuk a tiszta levegőt.

Utunk utolsó állomása Tokaj volt. A Tisza-part, a finom fagyalt, a szuvenír megvásárlása után búcsút intettünk Tokajnak. Szép és élményekben gazdag napot tölthettünk együtt. Köszönjük Barta Miklós Ferenc polgármester úrnak, ki évek óta támogatja kirándulásainkat. Segítségével nagyon sok tájat és várost ismerhettünk meg. Köszönjük!

Szeptember 5-én kirándultunk. Első utunk Borsi II. Rákóczi Ferenc szülőhelyére vezetett. A Himnusz eléneklése után megkoszorúztuk Rákóczi szobrát. Majd Kázmér István mutatta be a várat, nagy boldogság volt és élveztük is a bemutatását.

Borsi után Sátoraljaújhely következett. Élveztük a libegőt a kilátónál, a tájban nem gyönyörködhettünk, mert közben elkezdett esni az eső. Mi az esőnek is nagyon örültünk. Károlyfalván megebédeltünk, s vendégségben is voltunk.

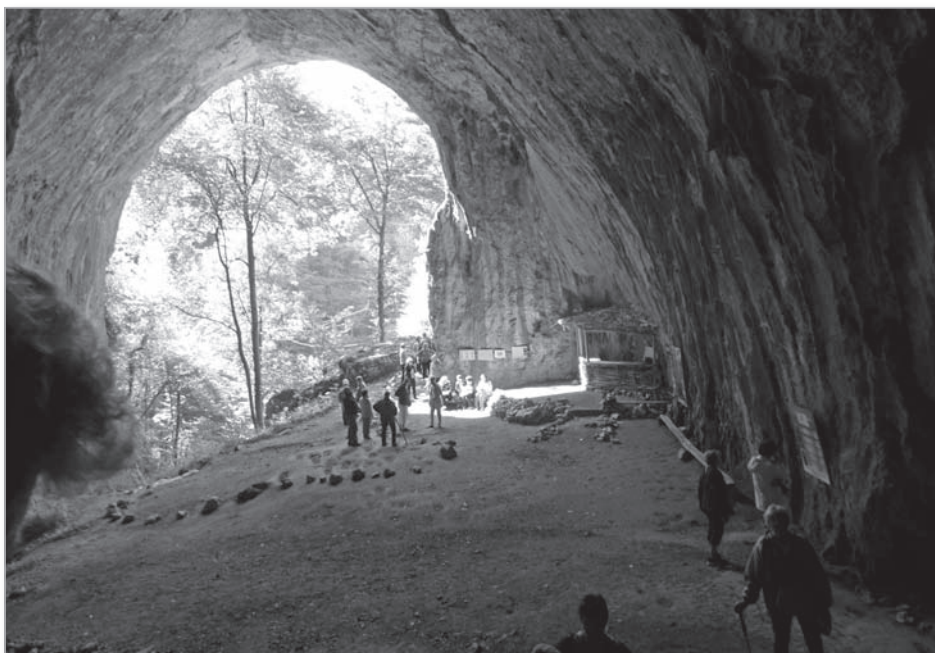
Október 2-án részt vettünk az Idősek Világnapján. Az egyesület is fellépett a kultúrműsorban. A táncosok nagy sikert arattak.

A siker eléréséhez szükség volt a polgármester támogatására. A megígért ruhákat nem tudták kölcsönadni, hogy a táncosok fel tudjanak lépni. A kölcsönzökből hozott ruhák fedezetét a polgármester állta. Köszönjük!

Németh Erzsébet
az egyesület elnöke

Szeptemberi szomszédolás!

A megyei nyugdíjasok megint útra keltek egy kétnapos kirándulásra. Szeptember 15–16. között az erdélyi Fekete-Körösök környékére, Bujról 10 fővel csatlakoztunk mi is. Nyíregyházi indulással a határt elhagyva Nagyvárad felé haladtunk. A Fekete-Körös vidéke igen szép, a folyó hossza román területen eléri a 147,5 km-t. Eredete Bihar megyében van. Keresztülfolyik Belényesen, majd magyar területen összefolyik a Fehér-Körössel és onnan Kettős-Körös néven folytatják útjukat. Magyarországi szakaszán teljes hossza 20,5 km.

Első napon Mézgeden található cseppkőbarlangot látogattuk meg. Egy kilométer gyaloglás után több lépcső vezetett fel a barlang bejáratához. A cseppkőbarlangot először gróf Czárán Gyula (1847-1906) természetbarát tárta és térképezte fel, majd Ő készítette az első leírást róla. A barlangot Európa legnagyobb barlangja között tartják számon. Hossza 4774 m. A barlang szépen ki van építve, meredek lépcsők vezetnek fel (45-60 fokos szögbe). Mészkből nagyon szép alakok képződtek. A legmagasabb pontja 35 m.

A barlang látogatása után, utunk egy nagyon szép református templomba vezetett: Köröstárkányba. Itt már várt ránk a tiszteletes úr. Bemutatta a templomot és a

bibliából felolvasott, majd beszélt a templom történetéről. A templomkertben található a község 1999-ben emelt mártírok

emlékműve, az I. és a II. világháborúban elesettek emlékére. Megkoszorúztuk az emlékművet és elénekeltük a magyar és a székely Himnuszt.

Ez egy kis település kb. 2000 lakosa van, fele magyar, fele román. A lakosok kertészkedéssel foglalkoznak, termékeiket Nagyváradon és Kolozsváron értékesítik. A község művelődési szervezője és citera készítője elvitte a csoportot a Művelődési Házba, ahol már vártak bennünket. Kér fiatal lány, népviseletbe öltözve kínálták a pálinkát és a sós süteményt. Egy fiatalember ismertette a ruhadarabok neveit, majd a fafaragásból volt kirakodás. Lehetett vásárolni is. Megkínáltak borral, sörrel és ásványvízzel is. Itt vártak ránk a szerető házigazdák és elvittek a szálláshelyre. Finom vacsora várt ránk.

A vacsora elfogyasztása után mindenkit visszavártak a Kultúrházba, ahol citera zene fogadott, nótázás volt a késő esti óráig. Elő került megint a sör, bor, pálinka. Másnap reggel a finom reggeli elfogyasztása után, útnak indultunk a Pádiskarsztfennsíkra a Móccok temploma hegy közelébe. A hegy 1180 m magas, lefelé jövet az éles kanyarokat megszámoztam, mely 120 volt. Egy pár órát töltöttünk fent, még lehetett tovább gyalogolni felfelé, akinek kedve és ereje volt.

Szép időnk volt, ragyogó napsütésben telt el a két napunk.

Egy kicsit elfáradtunk, de élményekkel tele értünk haza a késő esti órákban.

Amíg a kislány alsós volt, minden reggel elkísérte az iskolába, délután még elébe mentek az iskola elé. Nyáron új helyre költöztek, közel az iskolához. A lány is ötödikes lett, egyedül ment és jött már haza ezután. Amikor délután eljött az ideje, apja aggódó szemmel az erkély sarkából nézte, mikor jelenik meg szeme fénye, imádott kislánya, az utca elején. A napokban alig akart hinni

a szemének. Kislányát, – akit nem is olyan régen még a térdén ringatott – egy kisfiú, később kiderült, egyik osztálytársa kísérte haza. Nem is csak kísérte, a táskáját is hozta. Este szólt a feleségének, az nyugtatgatta, biztosan a fiú is erre lakik, ezért jöttek együtt, Másnap

már ketten álltak az erkélyen. A jelenet megismétlődött, s azóta is mindennap. Az anya hamar túltette magát az egészen, megértette, mert emlékezett, szép, tiszta, nyíló első szerelem ez. Az apa meg a mai napig nem akarja elhinni, az ő pici kislánya hamar

nagylány lesz már; s lehet, hogy egy pár év múlva éppen ez az idegen kisfiú elrabolja tőle. Mert ez az élet rendje.

Az őszi szél belekotort a száradó falevelekbe. A nap is el-elbújt a fellegek mögé, ilyenkor érződött, hogy itt van már az ősz. Az iskolából kiáramló diáksereg mind ezzel nem igen törődött, csivitelve, bizonyára az aznapi élményeket is megbeszélve rohantak buszhoz, vagy a közelben lakók a környező utcákon gyalogosan haza.

Csak egy fiú és egy lány nem sietett, komótosan, lassan mentek a többiek után. Mind a kettőjüknek vállalt a ma divatos, hatalmas táska húzta, valószínűleg teletömve könyvek-

kel, tornafelszereléssel. Súlyuk több kiló lehetett. Pár lépés után a fiú elvette a lány táskáját, s azt is a lány vállára akasztotta. A lány szép volt és hüvös, de a gesztust láthatóan hálás mosollyal nyugtázta. A fiú meg ment mellette, nem is érezte, hogy olyan nehéz az iskolatáska.

A téren két úr üldögélt a padon. Régen találkoztak, megörültek egymásnak, leültek egy padra. Még volt melege az őszi napnak, arcukat a nap felé fordították. Lányok, asszonyok korzóztak előttük, mutatták formáikat, meglódult hát bennük a valamikori férfiúi gyönyörűség. Nézni csak szabad, biztatgatták egymást cinkosan.

Szemlélődésüket egy fotós zavarta meg, aki engedélyt kért, hogy felvételeket készítsen róluk a lapja számára. Fáradozó nap, hulló falevelek, idősödő férfiak a téren, vagy valami hasonló volna a képek címe. Önök, ahogy itt ülnek, ez az igazi, minden fotós álma, csak egy pillanat mondta a fotós, s már is készítette a masináját.

A falevelekből nem lett semmi, mert az urak nem álltak kötélnek. Még, hogy őket lássa ország-világ, hogy dologtalanul ülnek, s más dolguk sincs, mint galambokat etessenek a téren. Nem ők ebből nem kérnek.

Oláh Gábor

ÉLETKÉPEK

ŐSZI KÉPEK

ANYAKÖNYV

2015. június 1-jétől szeptember 30-ig

Születtek:

2015. 07.31. Majoros Arnold György
2015. 08.05. Szentesi Ádám
2015. 08.08. Dufka Sándor
2015. 08.09. Tóth Gréta
2015. 08.26. Nyiri Melissza Hajnalka
2015. 08.30. Fignár Bianka Vivien
2015. 09.03. Nagy Bence

Anyja neve:

Pócsik Anita
Benő Tímea
Labbancz Anikó Judit
Bodnár Andrea
Budai Alexandra Anita
Gönczi Tímea
Csikós Edina

Házasságkötés:

2015. 06. 22. Humenyik Erika – Szabó Sándor Zoltán
2015. 07.10. Mokánszki Ilona – Farkas Ferenc
2015. 07. 17. Szentkovits Ibolya Éva – Barkó József Zsolt
2015. 07. 25. Fodor Zsuzsanna – Laczai Miklós
2015. 08. 22. Balázs-Bécsi Éva – Szikszai Tibor
2015. 09. 16. Deáki Eszter – Novák Tamás
2015. 09. 26. Sztropkóczki Enikő – Román József

Elhunytak:

Tornai Pálné sz.: Drabik Pirooska	Buj, Liliom u. 26.	55 éves
Gusztai József	Buj, Feketehalom 19.	58 éves
Laskay Istvánné sz.: Veres Mária	Buj, Erkel u. 14.	86 éves
Türk Ferencné sz.: Tóth Julianna	Buj, Mező u. 23.	82 éves
Pócs András	Buj, Hunyadi u.64.	50 éves
Csergő György	Buj, Táncsics u. 24.	58 éves
Nagy Gyuláné sz.: Harkály Márta	Buj, Dózsa Gy. u. 37.	88 éves
Szloboda Béla	Buj, Hunyadi u. 36.	79 éves
Fodor Sándor	Buj, Kossuth u. 119.	57 éves
Huncsik Mihályné sz.: Papp Margit	Buj, Liliom u. 58.	64 éves
Mitruczki Ferenc	Buj, Bem u. 18.	75 éves
Kocsis Péter	Buj, Hunyadi u. 57.	69 éves
Szunyogh Lászlóné sz.: Török Erzsébet	Buj, Liliom u. 3.	81 éves

Felhívás!

Buj Község
Önkormányzata
önellátó gazdálkodás
keretében továbbra
is várja a lakosság
részéről a kertek
átadását.

A TANÍTÁS ÖRÖMFORRÁS

József Attila:

*A számokról
Tanultatok-e a számokat?
Bizony számok az emberek is,
Mintha sok 1-es volna az irkában.
Hanem ezek maguk számolódnak
S csudálkozik módfölött az irka,
Hogy mindegyik csak magára gondol,
Különb akar lenni a többenél
S oktanul külön hatványozódik,
Pedig csinálhatja a végtelenségig,
Az 1 ilyformán mindig 1 marad
És nem szoroz az 1 és nem is oszt.
Vegyetek erőt magatokon
És legelőször is
A legegyszerűbb dologhoz lássatok –
Adódjatok össze,
Hogy roppant módon felnövekedvén,
Az istent is, aki végtelenség
Valahogyan megközelítsétek.*

József Attila idevágó, szép versével és egy gazdag életpálya, – olykor matematikát tanító – méltatásával búcsúztatjuk Mátyás Edit, alias Csöpike tanító nénit a Buji Szemle hasábjain.

Terveztük a 2014/15-ös tanév végét, melyet várt tanulópedagógus egyaránt, csak egy valaki állította volna meg az idő kerekét – Csöpike tanító néni. Az új tanévben a képzeletbeli katedrara már nem került a tanító néni – nyugdíjba vonult. Emlékei között 39 tanév található.

Igazi pedagógus egyéniség volt, aki az első munkahelyén gyakorolta mindvégig a hivatását. 1976-ban, a Bessenyei György Tanárképző főiskola tanító szakát elvégezve, szülőfalujában kapott állást. Mindvégig izzig-vérig szerette, sőt imádta a hivatását gyakorolni: egy személyben volt a sokat követelő tanító, de jóságos tyúkanyó.

A pedagógusi hivatás minden más pályánál tágasabb, távlatosabb, határtalanabb. A tanítói feladatot csak akkor tudja teljesíteni az ember, ha személyiségét szeretet jellemzi: a tanítványok szeretete. Ez az alapja annak az örömforrásnak, amely a legnehezebb időszakban is erőt ad a helytálláshoz, a jobbító szándékú újrakezdéshez.

Csöpike tanító néni nagyon szerette a gyerekeket – fő gondolata az volt, hogy a kis nebulóknak átadja az új, és újabb ismereteket. Az első osztályban kapott gyerek-anyag igen képlékeny – kettős a feladat: nevelés és oktatás. Sosem látszott rajta, milyen nehéz az alsós feladata, hiszen akkor kerülnek a kisgyermek az iskolapadba, mégis sikerül játékos, mesélős eszközökkel munkára bírni őket. Csodálatos folyamat azt végig élni, hogy a kis tudatlan emberkékből hogyan válnak értelmes emberekké, személyiségekké, egyéniségekké, mikor a felső tagozatba érkeznek.

Csöpike tanító néni könnyen megismerte a gyermek őszinte személyiségét, egyéniségét. Fontos teendő tartotta az alapok megfelelő lerakását, ami szeretettel párosítva, még eredményesebb volt. Akiknél ez sikerült, megállták a helyüket a felső tagozatban, sőt később is, nem kallódtak el. Különös érzékenységgel fordult a különböző okokból lemaradó tanulók felé. Utolsó tanéveiben sem érezte a több évtizedes kor-szakadékat a tanítvány és mestere között!

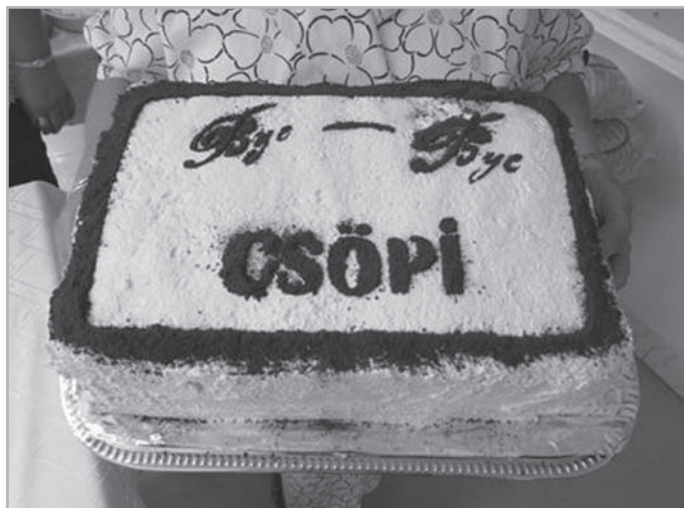
Kedves Csöpike tanító néni! Nyugodtan ülj le a kandalló elé, és tekint vissza arra a hosszú, poros útra, amelynek szegély- és mérföldköveit a gyerekek mosolya jelenti! Gyönyörködj a hosszú útból, és mosolyod üzenje azt, hogy a pedagóguspályát, a hivatást, az életet csak így érdemes végigvinni, és milyen jó is ezt így csinálni!

Megkezdődött a megérdemelt pihenés időszaka. Ezzel azonban nincs vége a világnak! Ellenkezőleg, az „elfoglaltsági menü” beépül a mindennapokba, csak most már nem egy osztályt figyelsz, hanem a kis családot, unokáidat.

Igaz, az ének azt üzeni: „Hajlik a jegenye, pereg a levele...”, de a fa, a gyökerek tovább élnek, rügyeznek, leveleznek, árnyéket adnak és hasznára lesznek maguknak és környezetüknek is, csak egy kicsit másképpen, mint eddig...

Lejegyezte:

Munkácsiné Kolozsi Katalin

Tisztelt Lelkipásztorunk!

Isten kegyelméből elérkezett ez a nap, mikor 37 év szolgálatot letéve megkezdheti jól megérdemelt nyugdíjas éveit, ebből Bujon 21 éve él közöttünk kedves családjával.

Szemünk előtt nőttek fel gyermekei, váltak felelős családapává, családayává, ajándékozták meg drága unokákkal. Isten áldását kérjük rájuk egészségben, békességben és boldogságban.

Évek során keresztelt, elsőáldozók és esette gyermekeinket, és sajnos nagyon sok kedves híveit kísérte és bocsátotta utolsó útjára. Együtt volt velünk jóban és rosszban. 21 év alatt történtek jó és rossz dolgok. Kérjük, a rosszakat felejtse el, csak a jókat őrizze meg

emlékezetében. Köszönjük a fáradságos munkát, amit templomunk szépítéséért és megóvásáért tett egyházközségünk érdekében.

Hálásak vagyunk az évenkénti könnyező Szűzanya vezetéséért Máriapócsra. Szép emlék marad a fiatal zarándoklat fogadásának megszervezéséért, hiszen jó hírünket vitték országszerte. Külön köszönjük, hogy ezüstmiséjére áldásban részesített minket. Büszkék lehetünk a hittanverseny eredményeire is. Még egyszer köszönjük a 21 évet.

A buji egyházközség minden tagja nevében kívánunk Istentől megáldott jó egészséget, szeretetben, békességben hosszú boldog nyugdíjas éveket kedves felesége és családja körében.

a buji hívek

Testületi ülésről...

**Buj Község Önkormányzat Képviselő-testület
2015. szeptember 12. napján tartott ülésén
a következő döntéseket hozta:**

- Döntött: a 2016. évi Bursa Hungarica felsőoktatási pályázathoz történő csatlakozásról,
- a Belügyminisztérium által kiírt települési önkormányzatok szociális célú tüzelőanyag vásárláshoz kapcsolódó kiegészítő támogatás pályázaton való részvételről,
- pályázat benyújtásáról a települési önkormányzatok rendkívüli önkormányzati költségvetési támogatására,

- a Helyi Esélyegyenlőségi program felülvizsgálatáról,
- a Buj, Kossuth u. 2. szám alatti ingatlan bérbe adásáról,
- a Buj belterületi 448/4 helyrajzi számú ingatlan megvásárlásáról.
- Tárgyalta a II. Rákóczi Ferenc Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskola kérelmét.
- Döntött a II. Rákóczi Ferenc Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskola energetikai korszerűsítésére elnyert pályázat kivitelezésével párhuzamosan elvégzendő épület tetőhéjzat cseréjéről, a kerítés újjáépítéséről és egy új parkoló kialakításáról saját forrásból 15 millió forintért.

Dr. Németh Károly jegyző

Hírdessen lapunkban!

ALAPÍTVÁNYI HÍR

A Buji Iskolásokért Alapítvány eleget téve feladatának a 2014/2015-ös évben is támogatta iskolánk tanítványait. A helyi és a RISZ versenyek finanszírozása már hagyománnyá vált számunkra, így sok tanulót tudtunk megajándékozni. Jutalomban részesültek a kiválóan, jól és közepesen teljesítő gyerekek is. Ebben a tanévben is több mint száz tanulót jutalmaztunk meg.

Számot helyi versenyt rendeztünk, ezek a következők voltak: rajzversenyt rendeztünk október 23-ával és a farsanggal kapcsolatosan, szavalóversenyt, mesemondó versenyt, Madaras néni meséje címszó alatt meseillusztrációt készítettünk, megrendeztük a Mikulásfutást, almaszállítással kapcsolatosan rendeztünk rajzversenyt, valamint meseolvasó versenyt. Ezekbe igyekeztünk alapítványi tagokat beszervezni, akik készséggel segítettek. Itt szeretnék köszönetet mondani a segítségükért Harkály Lászlónénak és Oláhné Durányik Juditnak.

Továbbá részt vettünk a RISZ versenyeken is, ahol szép sikert értek el tanulóink. Ezek a versenyek a következők voltak: szavaló, helyesírási, rajz, ének, mesemondó, matematika, természetismereti és számítástechnika versenyek.

Jutalmaztuk azokat a tanítványainkat, akiknek a szülei hozzájárultak a jótékonysági bálunk sikeréhez és azokat a tanulókat, akik 8 évig kitűnők voltak. Ez szintén hagyománnyá vált nálunk. Köszönetet mondok azoknak a szülőknek és más támogatóinknak, akik jövedelmük 1 %-ával támogatták alapítványunkat, valamint Harkály Lászlónénak, aki nagy segítségemre volt abban, hogy pénzüsszegünk gyarapodott, és így több tanulót tudtunk támogatni. Remélem a következő években is számíthatok a segítségére. Köszönöm!

Kérjük Kedves Támogatóinkat, hogy a következő tanévben is segítsék Alapítványunkat, akár az 1 %-kal, vagy pénzzadományral, hiszen csak így tudunk kedveskedni gyermekeinknek.

Adószámunk: 1880458-1-15
Számlaszámunk: 68700298-10006193
Tiszavasvári Takarékszövetkezet
Buj Kirendeltség

Bízunk pozitív hozzáállásukban.
 Köszönettel a kuratórium nevében:

Mátyás Edit
alapítvány elnöke

2015. augusztus 19., Községi véradás

A Megyei Vöröskereszt szervezésében községünkben, ebben az évben harmadik alkalommal került sor a helyi véradásra a Buji Szociális Alapszolgáltatási Központ intézményben.

A Magyar Vöröskereszt Megyei Szervezete nevében szeretném megköszönni a véradáson megjelent donorok részvételét.

Véradók voltak:

Árvai Csilla Vasvári P. u.
 Beleon Dóra Bem u.
 Beleon Lászlóné Bem u.
 Benő László Petőfi u.
 Berecz Anett Ady E. u.
 Fazekas János Erkel F. u.
 Fazekas Livia Erkel F. u.
 Farkas Szabina Hunyadi u.
 Fazekas Zoltánné Mező u.
 Fintor Zoltánné Dózsa Gy. u.
 Hajdu Alexandra Rákóczi u.
 Hajdú Gézáné Rákóczi u.

Harkályné Horváth Valéria Hunyadi u.
 Harkály Lászlóné Kossuth u.
 Hegedűs Katalin Széchenyi u.
 Hegedűs Mihályné Széchenyi u.
 Homonnai Virág Hunyadi u.
 Hudákné Horváth Tünde Táncsics u.
 Kató Attila Gávai köz
 Kocsis Dániel József A. u.
 Lakatos Zsolt György Arany J. u.
 Laub Ilona Dózsa Gy. u.
 Molnár Gábor Petőfi u.
 Molnár Gáborné Petőfi u.
 Oláh Márta Petőfi u.
 Sváner Róbert Sándor Petőfi u.
 Vezendi Katalin Mező u.

Köszönjük a segítséget!

„Egy csepp vér, egy csepp emberiség”

Vargáné Bukai Andrea
SZAK vezető

Buj község önkormányzatának lapja

Felelős kiadó: **Barta Miklós Ferenc** polgármester • Felelős szerkesztő: **Mikovics Miklósné**
 Nyomdai munkálatok: **Tóth Nyomda** • Munkatársak: **Erdélyi Jánosné, Mátyás Edit, Munkácsiné Kolozsi Katalin, Németh Erzsébet, Dr. Németh Károly, Oláh Gábor, Oláh Miklósné, Vargáné Bukai Andrea**